

PROP DE VOSALTRES

«Aquí tens la teua mare» (Jn 19,27)

El 13 de gener de 1617 es va fundar en la catedral de la nostra diòcesi l'Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta. Per commemorar el quart centenari d'aquest esdeveniment, el papa Francesc ha concedit la celebració d'un any jubilar marià, que s'inaugurarà aquest diumenge en una Eucaristia solemne en la catedral i que tindrà com a centre la capella de la Cinta. Encara que la devoció a la Mare de Déu de la Cinta està més vinculada a la ciutat de Tortosa i a les terres de l'Ebre, al tractar-se de la capella més important de les dedicades a la Mare de Déu en la nostra catedral, vull invitar a tota la diòcesi a fer vostra també aquesta celebració jubilar. Es tracta d'una bona oportunitat per visitar la nostra catedral i fer un moment de pregària a la Mare del Senyor.

Un invito a fer d'aquest any jubilar una ocasió per escoltar i meditar en el cor aquestes paraules que Jesús, quan estava clavat a la creu, va adreçar al deixeble que tant estimava: «Aquí tens la teua mare». Elles seran el lema d'aquesta celebració jubilar.

Estem en el moment més important de la història de la salvació. Per tant, allò que succeeix i les paraules que Jesús pronuncia tenen una gran importància. Tot està carregat d'un sentit profund que es descobreix a la llum de la fe. Abans de lliurar el seu esperit al Pare, el Senyor ens dóna la seua mare a tots nosaltres. Estem davant d'una revelació: Maria, la mare del Senyor, es converteix en eixe moment en mare de tots els amics del seu Fill, representats en eixe

deixeble a qui Ell tant estimava. Es tracta d'una autèntica maternitat espiritual. Quan Jesús ha consumat l'obra de la redempció de la humanitat, la seua mare es converteix en mare de tots els redimits per la seua sang. El vincle d'amor que uneix a Maria amb el seu Fill inclourà des d'ara a tots els salvats per Ell. Estem davant d'un regal que no haguérem imaginat.

Aquestes paraules són també per a nosaltres una invitació, una crida a venir a la capella de la nostra catedral a estar amb la nostra Mare. Per als tortosins i per als devots de la Mare de Déu de la Cinta, la capella és la casa de Maria. «Aquí tens la teua mare». El *Aquí* evoca el lloc on podem obrir el cor a la Mare del Senyor. M'agradaria que aquest any sant siga un esdeveniment de gràcia, una ocasió per trobar-nos amb la nostra Mare, perquè es faça més fort el lligam que uneix el seu cor al de tots els fills de la terra tortosina. Maria desitja que la nostra amistat amb Jesús siga més forta, i aquest ha de ser el fruit de l'any jubilar que iniciem.

Finalment, en les paraules del Senyor escoltem també una exhortació a acollir a Maria en la nostra casa, en el nostre cor, en la nostra vida. El deixeble a qui Jesús va adreçar aquestes paraules, en escoltar-les «la va acollir a casa seua» (Jn 19,27). Ella ha estat sempre present en el cor de la ciutat de Tortosa i dels seus fills. En l'himne de Joan Moreira i del beat Josep Maria Peris, cantem que la Cinta, que és el símbol que ens recorda el seu amor de mare, «és nostra Reina, nostra Mare, nostre Tresor», i que «dels fills de Tortosa és sempre el consol».

Que aquesta celebració jubilar dels quatre segles de la fundació de la reial arxiconfraria, ajude a què la llaçada que uneix la nostra ciutat a la Mare del Senyor no es desfaça mai més.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ha tornat el Nadal

Hem viscut la festa de Nadal. L'Església ens ha acompanyat de nou fins a la cova de Betlem i ens ha introduït en el seu àmbit màgic. L'escena és sempre la mateixa i estem acostumats a repetir-la cada any: l'Infant Jesús posat en una menjadora davant la mirada amorosa de Maria i Josep, amb la companyia del bou i la mula i l'actitud respectuosa dels pastors i dels mags, en una cova senzilla, oberta, pobra, lluminosa. Cadascú de nosaltres està cridat a aturar el devenir precipitat de la vida, a mirar amb ulls admirats de contemplació i penetrar cada vegada més el misteri immens i inefable que s'amaga en aquesta escena.

És Jesús, signe de la benevolència amorosa de Déu que no es desentén de la humanitat que Ell ha creat i li ofereix la seguretat de la seva presència salvadora. És Jesús, mostra de la fidelitat incondicional de Déu que no desespera de la humanitat i que enmig de les situacions més inhumanes segueix confiant en els seus fills escampats pel món i fa possible una i altra vegada que cada persona, sigui on sigui, obri els ulls i el cor al perdó, a la pau, a la vida. És Jesús, fruit sublim de la nostra humanitat, obra del Pare entre nosaltres, que ha viscut amb plenitud l'Esperit de Déu en l'amor i la pobresa, i ha iniciat així el camí de la humanitat renovada, obrint la porta d'una vida nova per a

tothom. És Jesús, que amb la seva Paraula, la seva Vida i la seva Pasqua posa a plena llum la realitat de tants homes i dones escampats pel món i per la història, amagats i anònims, que són fidels en el seu cor a l'Esperit de Déu, i amb la seva vida fan possible la pau, el diàleg, el perdó i la justícia, i són els germans i les germanes i la mare de Jesús.

La imatge senzilla de l'Infant Jesús amaga i revela el misteri immens de l'amor de Déu i de la nostra vida humana. És llum per a la humanitat sencera, crida a l'amor i a la pau, do definitiu de Déu.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

«Aquí tienes
a tu madre»
(Jn 19,27)

El 13 de enero de 1617 se fundó en la catedral de nuestra diócesis la Archicofradía de la Virgen de la Cinta. Para conmemorar el cuarto centenario de este acontecimiento, el papa Francisco ha concedido la celebración de un año jubilar mariano, que se inaugurarà este domingo con una Eucaristía solemne en la catedral y que tendrá como centro la capilla de la Cinta. Aunque la devoción a la Virgen de la Cinta está más vinculada a la ciudad de Tortosa y a las tierras del Ebro, al tratarse de la capilla más importante de las dedicadas a la Virgen en nuestra catedral, quiero invitar a toda la diócesis a hacer vuestra también esta celebración jubilar. Se trata de una buena oportunidad para visitar nuestra catedral y tener un momento de oración ante la Madre del Señor.

Os invito a hacer de este año jubilar una ocasión para escuchar y meditar en el corazón estas palabras que Jesús, cuando estaba clavado en la cruz, dirigió al discípulo que tanto amaba: «Aquí tienes a tu madre». Ellas serán el lema de esta celebración jubilar.

Estamos en el momento más importante de la historia de la salvación. Por tanto, lo que sucede y las palabras que Jesús pronuncia tienen una gran importancia. Todo está cargado de un sentido profundo que se descubre a la luz de la fe. Antes de entregar su espíritu al Padre, el Señor nos da a su madre a todos nosotros. Estamos ante una revelación: María, la madre del Señor, se convierte en ese momento en madre de todos los amigos de su Hijo, representados en el discípulo a quien Él tanto amaba. Se trata de una auténtica maternidad espiritual. Cuando Jesús ha consumado la obra de la redención de la humanidad, su madre se convierte en madre de todos los redimidos por su sangre. El vínculo de amor que une a María con su Hijo incluirá desde ahora a todos los salvados por Él. Estamos ante un regalo que no hubiéramos imaginado.

Estas palabras son también para nosotros una invitación, una llamada a venir a la capilla de nuestra catedral para estar con nuestra Madre. Para los tortosinos y para los devotos de la Virgen de la Cinta, la capilla es la casa de María. «Aquí tienes a tu madre». El *Aquí* evoca el lugar donde podemos abrir el corazón a la Madre del Señor. Me gustaría que este año santo sea un acontecimiento de gracia, una ocasión para encontrarnos con nuestra madre, para que se haga más fuerte el vínculo que une su corazón a los de todos los hijos de la tierra tortosina. María desea que nuestra amistad con Jesús sea más fuerte, y este ha de ser el fruto del año jubilar que iniciamos.

Finalmente, en las palabras del Señor escuchamos también una exhortación a acoger a María en nuestra casa, en nuestro corazón, en nuestra vida. El discípulo a quien Jesús dirigió estas palabras, al escucharlas «la acogió en su casa» (Jn 19,27). Ella ha estado siempre presente en el corazón de la ciudad de Tortosa y de sus hijos. En el himno de Joan Moreira y del beato Josep Maria Peris, cantamos que la Cinta, que es el símbolo que nos recuerda su amor de madre, «es nostra Reina, nostra Mare, nostre Tresor», y que «dels fills de Tortosa és sempre el consol».

Que esta celebración jubilar de los cuatro siglos de la fundación de la real archicofradía, ayude a que el lazo que une nuestra ciudad a la Madre del Señor no se deshaga nunca jamás.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Celebració de la festa de la Immaculada Concepció a la Catedral

El dia de la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, se celebrà a la Catedral la Missa Estacional presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i concelebrada pel cabildo catedral i els rectors de les parròquies de la ciutat. Participaren de l'Eucaristia el diaca Gerard Reverté, seminaristes de la nostra diòcesi juntament amb alguns del Seminari Interdiocesà, autoritats i molts fidels.

Amb el cant del *Magnificat* s'inicià la celebració i, tot seguit, el Sr. Vicari General, Il·lm. José Luis Arín, va fer la monició d'entrada, remarcant que al bell mig de l'Advent, celebrem la festa de Maria, la Immaculada, la Puríssima, la plena de gràcia, a qui contemplem sense pecat.

El Sr. Bisbe en l'homília ens digué que la celebració d'aquesta solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria, ens porta a veure el diàleg entre Déu i les seues criatures.

Si mirem el nostre món, veiem com viu sota el signe del pecat, perquè desitja més del que Déu li

ha donat i confia només en les pròpies forces. És un món que vol determinar per ell mateix el bé i el mal. Quants patiments causen les persones amb la nostra conducta, amb el nostre orgull, amb el nostre afany de poder... Però enmig d'aquest món, els cristians estem cridats com Maria a convertir la història de pecat en història de gràcia, ja que el decisiu per a la humanitat és la gràcia de Déu.

Continuà amb tota solemnitat l'Eucaristia i, en el moment de la comunió, vam cantar: «Jo crec en Vós, Déu meu.»

Finalitzà la celebració amb la benedicció solemne del Sr. Bisbe amb indulgència plenària. Tot seguit el diaca ens digué: «Germans i germanes, en el nom del Senyor aneu-vos-en en pau.»

Amb el cant *Salve, Regina*, ens vam acomiadar de la Mare de Déu, el dia de la seua gran festa de la Immaculada Concepció.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El perdó és el senyal més visible de l'amor del Pare, que Jesús ha volgut revelar al llarg de tota la vida» (16 de desembre).

@Pontifex: «Us dono les gràcies pel vostre afecte. No us oblideu de resar per mi» (17 de desembre).

@Pontifex: «L'Església no creix per proselitisme, sinó per atracció» (7 de desembre).

@Pontifex: «Jesús ha donat sentit a la meua vida aquí a la terra, i em dóna esperança per a la vida futura» (6 de desembre).

Primer aniversari de la Llar Bet-Hània

El passat divendres 9 de desembre tingué lloc la celebració del primer aniversari de la Llar Bet-Hània, casa d'acollida. Ara fa un any, fou beneïda pel bisbe de la diòcesi, Mons. Enriquer Benavent, coincidint amb l'inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia convocat pel papa Francesc. El Bisbe, abans de la benedicció-inauguració de la Llar Bet-Hània, va presidir l'Eucaristia d'aquest dia en sufragi de Teresita Pech Chavarría i de les fundadores de Natzaret. Aquest dia es commemora també la festa votiva del Santíssim.

En aquest primer aniversari, va presidir l'Eucaristia el cardenal Luís Martínez i Sistach, arquebisbe emèrit de Barcelona i exbisbe de Tortosa, amb la participació del cor la Lira Ampostina. Es donava gràcies a Déu per les persones voluntàries que fan possible el funcionament d'aquesta llar, pels comerços i particulars que hi col·laboren, per les institucions

com Càritas Interparroquial i la Fundació Natzaret. Per express desig del Consell de Parròquia i del Patronat Natzaret, es pregà per l'etern descans de les ànimes de Maria Cinta i Teresita Pech Chavarría, gràcies a les quals existeix aquesta llar, i de les fundadores de Natzaret, les senyores Ignàcia, Amèlia, Emília i Leonor.

Llar Bet-Hània fou inaugurada el 9 de desembre de 2015. Uns dies després, el 23 de desembre, entrava en funcionament el menjador solidari. Com a casa d'acollida es posà en marxa el dia 14 de gener.

Al llarg d'aquests onze primers mesos (gener-novembre) de funcionament, el nombre de persones acollides i ateses ha estat el següent:

- Menjador solidari: 5.193 àpats servits a l'hora del dinar.
- Gent acollida (sopar, dormir i esmorzar): 126 persones.

Mn. Ramon Font

Invocar, provocar i evocar

La Delegació de Pastoral Juvenil va organitzar, una vegada més i ja en són 4, el Fòrum de Pastoral amb Joves responent a la crida a ser pou de Sicar: lloc d'encontre i diàleg generador de comunió que tots tant necessitem.

Gairebé una cinquantena de persones entre joves, consiliaris i agents de pastoral ens vam reunir dissabte per escoltar els testimonis de les estructures diocesanes que treballen amb joves i de les diverses activitats que també es preparen.

Mn. Joan Àguila a la xerrada que preparà ens recorda les necessitats dels joves i unes claus de resposta per a la nostra pastoral, entre d'altres comenta la importància de la pregària —invocar— amb i pels joves, de despertar l'interès —provocar— i de la força del testimoni —evocar— propi o d'altres.

Continuà el matí en diversos grups de diàleg sobre realitats que afecten a la pastoral (material,

família, acompanyants, joves, calendari, família i consiliari) dels que Mn. Joan en féu una bona síntesi i una proposta de treball en una posada en comú.

Per tancar el matí, i en el context d'una pregària al més estil Worship, el Sr. Bisbe ens beneí i envià a continuar la missió entre els joves.

Equip Delegació Pastoral Juvenil

AGENDA

- **Dilluns 16**, Teresianes, Formació Permanent del Clergat.
- **Del 18 al 25**, Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.
- **Divendres 20**, Alcanar, a les 20.30 h, Pregària ecumènica.
- **Dissabte 21**, Seminari, Formació de Catequistes. / Tivissa, a les 20 h, Missa Estacional i Visita Pastoral.
- **Diumenge 22**, Jornada Infància Missionera. / Tortosa, a les 12 h, festa patronal del Col·legi Sagrada Família.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. St. Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; sta. Leonil·la, mr.; sta. Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. A Tortosa: sant

Ildefons, bisbe; a Urgell: sant Jaume Hilari Barbal, rel. i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prev., i Servideu, monjo, mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Se-

bastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259).

22. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1C 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.

Diumenge II de durant l'any

COMENTARI

Mireu l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món

La crida divina ve de lluny: *El Senyor m'ha format des del si de la mare*; però la presa de consciència té lloc quan el cridat s'ha sentit honorat de saber-se servent del Senyor.

El 2n Cant del Servent (*Is 49,1s*) destaca la dimensió universal: *És massa poc que siguis el meu Servent per restablir les tribus de Jacob. T'he fet llum de tots els pobles.*

La reivindicació de Pau dient *ser apòstol de Jesucrist per voler de Déu* no és bogeria sinó consciència viva de qui veu el fruit del seu treball apostòlic com a certificat de la seva investidura divina: *Vosaltres sou el segell que certifica el meu apostolat (1Co 9,2).*

La Comunitat de Corint és vista com:

- *l'Església de Déu que és a Corint* perquè encarna el Poble de Déu universal;
- *els santificats en Crist Jesús* amb santedat ontològica rebuda pel Baptisme;
- *cridats a ser-li consagrats* amb vocació a la santedat moral com a Poble de Déu;
- *en unió amb tots els qui invoquen pertot arreu el nom de Jesucrist* com a membres de l'Església universal.

En boca del Baptista l'evangeli presenta Jesús com *«l'anyell de Déu» que pren damunt seu el pecat del món.* Aquest títol evoca:

- referència al *Servent del Senyor que porta damunt seu els pecats de tots (Is 53,12)*;
- referència a l'*Anyell* que *els vencerà perquè és Senyor de senyors (Ap 17,14)*;
- referència a l'autèntic *Anyell pasqual* que és *Crist, el nostre Anyell pasqual immolat (1Co 5,7)*; *Vaig veure un Anyell dret i degollat dig-ne de rebre tot poder (Ap 5,6.12).*

El testimoni Joan ho ha vist i dona testimoni que aquest és el Fill de Déu. Per això diu que és *Jesús qui bateja amb Esperit Sant.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»

Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso».

Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.

Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Éste es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Éste es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo." Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.» Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ése es el que ha de bautizar con Espíritu Santo." Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que éste es el Hijo de Dios.»